

Daniels bok – nummer etthundranittio

Den profetiska stegringen: avslöjandet av slaget vid Panium och förspelet till söndagslagen

Jeff Pippenger

2024-04-20

Den föregående artikeln avslutades med ett avsnitt som innehöll stycket där det sades:

”Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring uppfyller världen, och en stor förskräckelse skall snart komma över människorna. Slutet är mycket nära. Vi som känner sanningen bör förbereda oss för det som snart skall bryta in över världen som en överväldigande överraskning.”
”Överträdelsen” når sin gräns när prøvotidens bågare är fylld, och denna gräns nås för Förenta staterna vid söndagslagen.

”Men Kristus förklarade att inte en enda bokstav eller prick av lagen skulle förgås förrän himmel och jord förgick. Just det verk som han kom för att utföra var att upphöja lagen och visa för de skapade världarna och för himlen att Gud är rättvis och att hans lag inte behöver förändras. Men här står Satans högra hand, redo att fullfölja det verk som Satan påbörjade i himlen, nämligen att försöka ändra Guds lag. Och den kristna världen har sanktionerat hans ansträngningar genom att anta detta påvedörets barn, — söndagsinstitutionen. De har närt den och kommer att fortsätta att nära den, tills protestantismen räcker den romerska makten broderskapets hand. Då kommer det att finnas en lag mot Guds skapelses sabbat, och då är det som Gud ’skall göra ett förunderligt verk på jorden’. Han har länge haft tålmod med människosläktets förvändhet; han har försökt vinna dem till sig. Men tiden skall komma då de har fyllt sitt mått av missgärning; och då är det som Gud skall handla. Denna tid är nästan inne. Gud för räkenskap med nationerna: siffrorna växer dem till last i himlens böcker; och när det har blivit lag att överträdelsen av veckans första dag skall mötas med straff, då kommer deras bågare att vara full.” Review and Herald, 9 mars 1886.

Vid söndagslagen kommer Förenta staterna att ha fyllt sin bågare till brädden, och nationellt avfall kommer att följas av nationell undergång. Stycket vi betraktar säger: ”överträdelsen har nästan nått sin gräns”, och ”en stor skräck skall snart komma över människorna”. Vid söndagslagen, som är ”stunden för den stora jordbävningen” i Uppenbarelsebokens elfte kapitel, ”föll en tiondel av staden”, och ”se, det tredje ve kommer snart”, och ”den sjunde ängeln basunerade”. Det tredje ve är den sjunde basunen, och det anländer vid söndagslagen medförande ”stor skräck”. Vid den tidpunkten är ”slutet mycket nära”, och det kommer som ”en överväldigande överraskning”. Vid söndagslagen fylls också prøvotidens bågare för påvedömet, ty då förkunnar den andra rösten i Uppenbarelseboken arton: ”Gån ut från henne, mitt folk, så att I icke bliven delaktiga i hennes synder och icke fån eder del av hennes plågor. Ty hennes synder hava nått upp till himmelen, och Gud har kommit ihåg hennes missgärningar. Vedergällan henne såsom hon har vedergällt eder, och given henne dubbelt igen efter hennes gärningar; i den kalk, som hon har fyllt, given henne dubbelt igen.”

Denna historia börjar vid söndagslagen och markerar en symbolisk tidsperiod då påvedömet ”ska dra ut i stor vrede för att förgöra och fullständigt undanröja många”, ty ”i de sista dagarna kommer det att finnas många martyrer”. Det som uppväcker påvedömet vrede är ”tidningar från öster och från norr” som ”ska förskräcka honom”, men ”han ska gå sitt slut till mötes, och ingen ska hjälpa honom”. Från söndagslagen till påvedömet slut börjar den första fasen av Guds verkställande dom. Den följs av den andra fasen, som är de sju sista plågorna, och slutligen de ogudaktigas eviga förstörelse vid slutet av det tusenåriga millenniet. Historien om Guds verkställande dom är placerad inom krigets kontext.

”Vi står på tröskeln till stora och allvarsamma händelser. Profetior går i uppfyllelse. En märklig, händelserik historia nedtecknas i himlens böcker. Allt i vår värld är i uppror. Det är krig och rykten om krig. Folken vredgas, och tiden har kommit för de döda att bli dömda. Händelserna förändras för att frambringa Guds dag, som hastigt nalkas. Endast ett ögonblick av tid, så att säga, återstår. Men medan redan folk reser sig mot folk och rike mot rike, pågår ännu ingen allmän sammandrabbning. Ännu hålls de fyra vindarna tillbaka till dess att Guds tjänare har blivit förseglade på sina pannor. Sedan skall jordens makter ställa upp sina styrkor till det sista stora slaget.” Christian Service, 50, 51.

Gud beseglar de etthundrafyrtiofyra tusen och kallar därefter sin andra hjord ut ur Babylon, och även den andra hjorden mottar Guds sigill, fastän den framställs som den ”stora skaran” i kontrast till de etthundrafyrtiofyra tusen. Den väsentliga punkten att se i det föregående citatet är att ”de fyra vindarna hålls tillbaka till dess att Guds tjänare har blivit beseglade på sina pannor.” Vid söndagslagen har de etthundrafyrtiofyra tusen blivit beseglade, ”och se, det tredje ve kommer snart”, men det är inte förrän den sista av Guds andra hjord har mottagit sigillet som de fyra vindarna helt släpps lösa.

”Folken blir nu uppretade, men när vår Överstepräst har fullbordat sitt verk i helgedomen, skall han resa sig, ikläda sig hämndens kläder, och då skall de sju sista plågorna utgjutas. Jag såg att de fyra änglarna skulle hålla de fyra vindarna tillbaka tills Jesu verk var fullbordat i helgedomen, och sedan skall de sju sista plågorna komma.” Review and Herald, 1 augusti 1849.

De ”stora och högtidliga händelser” inför vilka vi ”står på tröskeln” framställs som ”krig och rykten om krig”. Det framställs som något som inträffar när ”allt i vår värld är i uppror”, när nationer ”redan reser sig mot nation”. Panium representerar den ”märkliga och händelserika historia” i vers femton i Daniel kapitel elva, som leder in i och banar väg för vers sexton, vilken är söndagslagen, där det ”allmänna fältslaget” äger rum, för vilket ”jordens alla makter” uppådar sina styrkor till den sista stora striden. Den ”sista stora striden” är det tredje världskriget och framställs genom slaget vid Actium år 31 f.Kr.

Verserna ett och två, samt verserna tio till femton, representerar den dolda historien till vers fyrtio i Daniel elva. Vers fyrtio identifierar Förenta staternas och adventismens historia från 1798 till 1899. Därefter tiger den fram till slutet för Förenta staterna som det sjätte riket i Bibelns profetia och utspyningen av den laodiceiska sjundedagsadventistiska kyrkan i vers fyrtioett, vilket är söndagslagen, som också är vers sexton. Verserna ett och två identifierar ändens tid år 1989 och

Förenta staternas presidenter från den tidpunkten fram till den sjätte rike presidenten, som eggat upp de sataniska globalisterna. Vers två för historien fram till valet av Donald Trump år 2016, och därefter tar vers tre upp historien om de tio kungarna, representerade av Alexander den store, som är det sjunde riket i Bibelns profetia, vilka ger sitt rike åt påvedömet vid den snart annalkande söndagslagskrisen.

Vers tio avslutas med att identifiera 1989 som ändens tid, och vers elva och tolv framställer kriget i Ukraina och visar att Putin och Ryssland kommer att vinna kriget, men att de inte kommer att gagnas av sin seger. Kriget i Ukraina började 2014, ett år innan Trumps första valkampanj inleddes. Dessa verser leder fram till Donald Trumps uppståndelse (politiskt), när han inleder sin tredje kampanj för att bli den åttonde kungen, som är av de sju. Vers tretton identifierar Trumps politiska strider som föregår hans seger vid Panium i vers femton, och vers fjorton behandlar den historia som utspelar sig under slaget vid Panium fram till hans seger i vers femton, den historia då syndens människa börjar öppet tränga in i den politiska historien. När påvedömet tränger in i den profetiska historien, börjar skökan från Tyros sjunga och synen blir befast.

Segern vid Panium år 200 f.Kr. följdes av den profetiska vägmärkesmarkeringen i och med mackabéernas ”uppror” i Modein (som betyder protest) år 167 f.Kr. År 164 f.Kr. återinvigde mackabéerna templet, och Antiochos Epifanes dog, vilket markerade vändpunkten i mackabéernas kamp mot det grekiska religiösa inflytandet. Under perioden från 161 f.Kr. till 158 f.Kr. inleddes och fullbordades arbetet med att ingå ett förbund. De profetiska vägmärkena upprepas i den hasmoneiska dynastin inom historien från vers femton till vers tjugotre.

Förbundet med Rom i vers tjugotre är en direkt hänvisning, men i vers femton framträder de fyra mackabeiska vägmärkena 167 f.Kr., 164 f.Kr., 161 f.Kr. och 158 f.Kr. först när historien om ”förbundet” tillämpas på versen. När Pompejus erövrade Jerusalem i vers sexton, ställdes han inför ett inbördeskrig som pågick inne i staden, och de två motsatta parterna var båda utbrytargrupper ur den hasmoneiska dynastin. Mackabéerna återfinns därför också i historien i vers sexton.

Vers tjugo identifierar Kristi födelse, och verserna tjuogoett och tjugotvå identifierar historien om Kristi död; därför har den historien den hasmoneiska dynastins linje representerad av fariséerna. Verserna femton till tjugotre identifierar det bokstavligen härliga landet och Guds avfälliga folk i Judeen, som bekände sig vara försvarare av Hans sanningar, men som inte i högre grad var Guds representanter än den avfälliga protestantismen är det.

Syster White upplyser oss om att ”mycket av den historia som har ägt rum i uppfyllelse av” ”Daniels elfte kapitel” ”kommer att upprepas”. Den profetiska linje som representeras av den hasmoneiska dynastin motsvarar den profetiska linje som åskådliggör protestantismens avfälliga horn, med början vid den tredje presidentvalskampanj som upptas av den sjätte rikaste presidenten. Trump kandiderar till president tre gånger; första och sista gången han kandiderar segrar han, men den andra gången identifierar upproret, representerat av talet tretton, det stulna valet år 2020. Världen delas då in i två klasser: den ena klassen kan se 2020, och den andra klassen är blind. Detta symboliserar det stora prov som föregår nådatidens avslutning för adventisterna i odjurets bilds upprättande.

”Redan framskrider förberedelserna, och rörelser är i gång, vilka kommer att leda till att en bild åt vilddjuret upprättas. Händelser kommer att frambringas i jordens historia som kommer att uppfylla profetians förutsägelser för dessa sista dagar.” Review and Herald, 23 april 1889.

De framåtskridande ”förberedelserna”, de ”rörelser” som nu ”pågår”, och de ”händelser” ”som kommer att leda till att ett vilddjurets beläte upprättas”, och ”som kommer att uppfylla profetians förutsägelser för dessa sista dagar”, innefattar kännemärkena för den hasmoneiska dynastin från vers femton till tjugotre i Daniel kapitel elva. Den avfälliga hasmoneiska dynastin, som representerar den avfälliga protestantismen, är invävd i vittnesbördet om Donald Trump, den sjätte och åttonde republikanske presidenten, som eggat upp och engagerat sin MAGA-ism mot den nya världsordningens woke-ism.

Vittnesbördet om Trump sträcker sig till år 2020 i vers två i Daniel elfte kapitel, och det inbegriper hans kampanj och första mandatperiod; därefter identifierar verserna tretton till femton hans tredje och sista kampanj, seger och hans sista mandatperiod. Mellan de två mandatperioderna identifierar Uppenbarelsebokens elfte kapitel att det republikanska hornet blev dödat och låg dött på gatan i tre och en halv dag. Denna linje i Trumps historia sammanbinder början och slutet av hans presidentskap i Daniel elfte kapitel. Således är vittnesbördet om Donald Trump återfinnbart både i Daniels bok och i Uppenbarelseboken, och i båda böckerna återfinns det i kapitel elva.

De tre partiella linjerna, när de förs samman, identifierar Trumps fullständiga historia som den sjätte och den åttonde presidenten, och de är uppbyggda på "Sanningens" signatur. De härrör från böckerna Daniel och Uppenbarelseboken och frambringar en historisk linje som överensstämmer med den "del av Daniels bok som avser de sista dagarna".

Den del av Daniel är det som öppnas av Lejonet av Juda stam, strax före nådatidens slut, och är därför en beståndsdel i de etthundrafyrtiofyrtusens beseglingsbudskap. Men det krävs andlig tjugo-tjugo-syn för att se de profetiska vägmarkeringarna i att de två vittnena dödas år 2020.

Den elfte kapitlets femtonde vers i Daniel representerar slaget vid Panium och den hasmoneiska dynastins linje, vilket uppfylldes genom ett bokstavligt slag och därmed symboliserar en profetisk illustration av ett andligt krig mellan den avfälliga protestantismens religion och globalistens new age-religion. Slaget vid Panium, som ägde rum år 200 f.Kr., representerar den republikanska hornets strid, och den kamp som representeras av Mackabéerupproret representerar det avfälliga protestantiska hornets strid. Fastän Mackabéernas uppror ägde rum år 167 f.Kr., överensstämmer det profetiskt med det republikanska hornets strid år 200 f.Kr., ty profetiskt sett löper hornens historier parallellt med varandra.

Vers femton återger den profetiska historia som omedelbart föregår och leder in i den snart annalkande söndagslagen. Den återger därför just den punkt i de etthundrafyrtiofyrtatusens beseglingstid då kraften i beseglingsbudskapet för evigt inpräglar sigillet på Guds sista tidens folk.

Det är Lejonet av Juda stam som bryter förseglingen på den sanningen, och den sanningen är Jesu Kristi uppenbarelse. De etthundrafyrtiofyra tusen är de som ”följa Lammet varthelst det går”, och när Han bryter förseglingen på vers femton, har Lejonet av Juda stam lett sitt sista-tidens folk till

Panium. Jesus illustrerade just denna punkt i beseglingsprocessen när Han förde sina lärjungar till Panium, strax före korset.

Slaget vid Panium berörs uttryckligen av Kristus, när Han stod i Panium tillsammans med sina lärjungar och där undervisade dem om att Hans kyrka skulle byggas på Petrus bekännelse och att ”helvetets portar” inte skulle få makt över den. Jesus identifierade den krigsföring som framställs genom slaget vid Panium. Slaget vid Panium är vers femton, och vers sexton är slaget vid Actium. Kristus stod i Panium, strax innan handlingen kring Hans död utspelade sig.

Från Panium till söndagslagen utgörs historien av den politiska och religiösa kampen mellan jorddjurets två horn: protestantismen och republikanismen. Båda angreps av det ateistiska djuret från avgrunden år 2020, och de två hornens krigsföring mot globalismens politiska och religiösa gudar framställs inom historien i verserna elva till sexton.

Från det ukrainska kriget som började 2014, till Donald Trumps första presidentvalskampanj som inleddes 2015, fram till de två hornens död 2020, fram till uppståndelsen 2023, till Trumps tredje kampanj som började den 15 november 2022, leder historien till verserna tretton till femton. I dessa verser representerar den historia som uppenbaras genom Guds profetiska Ord de profetiska sanningar som beseglar de etthundafyrtiofyra tusen.

Dessa sanningar åskådliggjordes i Kristi besök i Caesarea Filippi i Matteus kapitel sexton och sjutton. I dessa verser återvänder syndens människa till den profetiska historien och sjunger Tyros skökas sånger, och därigenom stadfäster han synen och placerar således dessa verser i Midnattsropets sammanhang, ty där ingen syn finnes går folket under.

Där ingen uppenbarelse finnes, där förvildas folket; men salig är den som håller lagen.
Ordspråksboken 29:18.

De som har ögon men inte vill se, och öron men vägrar höra, är de dåraktiga laodiceiska jungfrurna som inte har ”oljan”. ”Oljan” är den tillväxt i kunskap som frambringas när Jesu Kristi uppenbarelse öppnas just innan nådatiden avslutas, och enligt Hosea skall Guds folk, som vägrar och förkastar kunskap, förgöras.

Mitt folk går under av brist på kunskap. Eftersom du har förkastat kunskapen, skall också jag förkasta dig, så att du inte längre får vara präst inför mig. Eftersom du har glömt din Guds lag, skall också jag glömma dina barn. Hosea 4:6.

Och Herrens ord kom till mig och sade: Du människobarn, du bor mitt i ett upproriskt hus, som har ögon att se men inte ser, som har öron att höra men inte hör; ty de är ett upproriskt hus.
Hesekiel 12:1, 2.

Och han sade: Gå och säg till detta folk: Ni skall höra och höra, men inte förstå; ni skall se och se, men inte fatta. Förhärda detta folks hjärta, tillsluta deras öron och förblinda deras ögon, så att de inte ser med sina ögon och hör med sina öron och förstår med sitt hjärta och omvänder sig och blir botade. Jesaja 6:9, 10.

Och lärjungarna trädde fram och sade till honom: Varför talar du till dem i liknelser? Han svarade och sade till dem: Därför att det är er givet att känna himmelrikets hemligheter, men dem är det inte givet. Ty den som har, åt honom skall varda givet, och han skall få i överflöd; men den som inte har, från honom skall tas även det han har. Därför talar jag till dem i liknelser: eftersom de ser utan att se, och hör utan att höra, och inte heller förstår. Och på dem uppfylls Esaias' profetia, som säger: Med hörande skolen I höra och dock inte förstå, och med seende skolen I se och dock inte förnimma. Ty detta folks hjärta har blivit förstockat, och med öronen höra de trögt, och sina ögon hava de tillslutit, för att de inte någonsin skulle se med ögonen och höra med öronen och förstå med hjärtat och omvända sig, så att jag skulle hela dem. Men saliga äro edra ögon, ty de se, och edra öron, ty de höra. Ty sannerligen säger jag eder, att många profeter och rättfärdiga män hava åstundat att få se det som I sen, och hava inte fått se det, och att få höra det som I hören, och hava inte fått höra det. Matteus 13:10–17.

”Alla de budskap som gavs från 1840–1844 skall nu framställas med kraft, ty det finns många människor som har förlorat sin orientering. Budskapen skall gå ut till alla församlingar.

”Kristus sade: ’Saliga är era ögon, ty de ser, och era öron, ty de hör. Ty sannerligen säger jag er, att många profeter och rättfärdiga män har önskat få se det som ni ser men har inte sett det, och att få höra det som ni hör men har inte hört det’ [Matteus 13:16, 17]. Saliga är de ögon som såg det som blev sett år 1843 och 1844.

”Budskapet gavs. Och det bör inte dröja med att upprepa budskapet, ty tidens tecken går i uppfyllelse; det avslutande verket måste fullbordas. Ett stort verk kommer att utföras på kort tid. Ett budskap kommer snart att ges enligt Guds förordnande, och det kommer att svälla till ett högt rop. Då skall Daniel träda fram på sin plats för att avlägga sitt vittnesbörd.” Manuscript Releases, volym 21, 437.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa sina tjänare vad som snart måste ske; och han sände den och gav till känna den genom sin ängel åt sin tjänare Johannes, som har vittnat om Guds ord och om Jesu Kristi vittnesbörd, om allt som han såg. Salig är den som läser och de som hör denna profetias ord och håller fast vid det som är skrivet i den, ty tiden är nära. Uppenbarelsen 1:1–3.